

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice Ive Lujak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja K. V., iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/19-01/84, urbroj: 401-01/05-19-2 od 16. prosinca 2019., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 8. svibnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., J. 19, klasa: UP/II-008-07/19-01/84, urbroj: 401-01/05-19-2 od 16. prosinca 2019.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Hrvatske narodne banke urbr. 810-II-1202/R-2018 od 27. prosinca 2018. Naprijed navedenim rješenjem tijela javne vlasti tužitelju se djelomično omogućava pristup informacijama i to zapisniku sa sjednice Savjeta Hrvatske narodne banke održane 5. travnja 2020. u dijelu koji se odnosi na odluke donesene na predmetnoj sjednici (točka I. izreke). Točkom II. izreke djelomično se odbija pristup informacijama i to zapisniku sa sjednice Savjeta Hrvatske narodne banke održane 5. travnja 2000. u dijelu koji se odnosi na izlaganja i raspravu sudionika na istoj sjednici.

Tužitelj navodi da je od HNB-a zatražio zapisnike s deset sjednica Savjeta te banke, a HNB je zahtjev odobrila u dijelovima koji se odnose na odluke donesene na sjednicama Savjeta, a odbila u dijelovima koji se odnose na izlaganja i rasprave sudionika sjednice. Smatra da je HNB u onom dijelu u kojem je ograničila pristup informacijama pogrešno procijenila činjenično stanje i javni interes pa je podnio žalbe tuženiku u svezi tog spornog dijela rješenja, koje su odbijene. Smatra da se o svim rješenjima kojima su žalbe odbijene može odlučiti zajednički na temelju odredbe članka 44. Zakona o općem upravnom postupku. Iznosi kronologiju ranijeg predmeta koji je okončan presudom ovog Suda poslovni broj: UsII-226/18. Smatra da se sadržaj i izlaganja koje su dali članovi Savjeti ne mogu podvesti pod

članak 53. Zakona o HNB-u te da je to moguće usporediti s odlučivanjem vijeća u sudskim predmetima pred ovim Sudom jer da mišljenja i rasprave sudaca nisu tajne, sudac može obrazložiti zašto je dao svoje mišljenje u predmetu i radi čega. Odluke Savjeta objavljuju se na internetskim stranicama ali se ne objavljuju zapisnici. Tajnost zapisnika sa sjednice Savjeta HNB-a, na kojoj inzistira Središnja banka omogućava čelništvu banke da donosi odluke suprotne savjetima dobivenim od vanjskih stručnjaka, a građani to nikada ne bi imali mogućnost saznati ni pozvati čelnike na odgovornost za propuste. U nastavku navodi primjere iz kojih proizlazi da je kontrola građana nužna. Smatra da je pogrešno primijenjena odredba članka 53. Zakona o HNB-u u vezi rasprava i izlaganja na sjednicama Savjeta HNB-a. Predlaže da sud u sedam pojedinačnih rješenja odluči zajedno odnosno da poništi sva rješenja tuženika i naloži donošenje novih rješenja te da se HNB-u naloži da omogući pristup informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je HNB u postupku, sukladno članku 16. stavku 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI) provela test razmjernosti i javnog interesa i zaključila kako se pristup traženim informacijama u vezi rasprave i izlaganja sudionika na sjednicama Savjeta HNB-a može ograničiti radi zaštite interesa iz članka 15. stavka 2. točke 7. ZPPI-a. Radi se o informacijama koje su izričitom zakonskom odredbom i to člankom 47. stavkom 7. Zakona o HNB-u utvrđene tajnima. Transparentnost i javnost rada u pogledu sjednica Savjeta HNB-a osigurana je objavom priopćenja za javnost sa sjednica Savjeta na internetskim stranicama i objavom odluka koje donosi Savjet. Predlaže da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

Tužitelju je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) dostavljen odgovor tuženika na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prvenstveno treba reći da se jednom tužbom može zahtijevati poništavanje jedne pojedinačne odluke (članak 22. ZUS-a), kojom je odlučeno o nekom pravu ili obvezi stranke pa nema mjesta spajanju više spisa radi donošenja zajedničke odluke.

Odredbom članka 23. stavka 5. točke 2. ZPPI-a propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2., 3. i 4., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona.

Člankom 15. stavkom 2. i 3. ZPPI-a propisano je u kojim slučajevima tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji.

U konkretnom slučaju tuženik i prvostupanjско javnopravno tijelo primijenili su odredbu članka 53. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci (Narodne novine, broj 75/08. i 54/13. – dalje: Zakon o HNB) koji u stavku 1. propisuje da su članovi Savjeta HNB-a i zaposlenici HNB-a dužni čuvati kao tajnu, u smislu članka 37. Statuta ESSB-a i ESB-a, sve isprave i podatke za koje saznaju u obavljanju svojih dužnosti i poslova, a čije bi priopćavanje neovlaštenoj osobi štetilo ugledu i interesima HNB-a, Europske središnje banke, središnjih banaka država članica te kreditnih institucija i drugih osoba kojima HNB izdaje odobrenja za rad ili ih nadzire. Stavkom 2. tog članka Zakona propisano je da dužnost čuvanja tajni iz stavka 1. ovoga članka traje i nakon prestanka članstva u Savjetu HNB-a, odnosno nakon prestanka radnog odnosa u HNB-u. Stavkom 3. istog članka Zakona propisano je da iznimno članovi Savjeta HNB-a i zaposlenici HNB-a mogu isprave i podatke iz stavka 1. ovog članka

učiniti dostupnima trećima izvan HNB-a, osim ako bi to bilo u suprotnosti s člankom 85. stavkom 2. ovoga Zakona, u slučajevima i prema postupku koje posebnim aktom utvrđuje guverner HNB-a, a naknadno potvrđuje Savjet HNB-a, pod uvjetom da dostavljanje tih isprava i podataka ima jedno od navedenih obilježja: 1. da je osoba na koju se te informacije odnose dala za to izričito odobrenje, 2. da je u skladu s izvršavanjem građanske dužnosti, uključujući pružanje pomoći tijelima u provođenju zakona i po sudskom nalogu ili nalogu druge osobe odgovarajuće nadležnosti, 3. da služi za rad vanjskih revizora HNB-a, 4. da služi za rad tijela nadležnih za superviziju i nadzor stranih financijskih institucija i predstavnika međunarodnih financijskih institucija u izvršavanju njihovih službenih dužnosti, ili 5. kad interes samog HNB-a u sudskim postupcima traži otkrivanje tih podataka.

Pod uvjetima propisanim naprijed navedenom odredbom Zakona o HNB-u mogu se učiniti dostupnim trećima izvan HNB-a materijali na temelju kojih Savjet HNB-a donosi odluke, prijedlozi dnevnog reda sjednica HNB-a kao i zapisnici sa sjednica Savjeta HNB-a, kako to propisuje članak 47. stavak 7. Zakona.

Imajući u vidu naprijed navedene odredbe ZPPI-a i Zakona o HNB-u, HNB je u upravnom postupku sukladno odredbi članka 16. stavka 1. ZPPI-a provela test razmjernosti i javnog interesa. Naprijed navedenom odredbom Zakona propisano je da je tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. i 4. Zakona dužno, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Prema stavku 2. navedenog članka Zakona, kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2., 3. i 4. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićeni interes, informacija će se učiniti dostupnom.

U provedenom postupku tijelo javno vlasti je utvrdilo da se pristup traženim informacijama u dijelu može ograničiti radi zaštite interesa iz članka 15. stavka 2. točke 7. ZPPI-a, jer se radi o informacijama koju su izričitom zakonskom odredbom članka 47. stavka 7. Zakona o HNB-u utvrđene tajnim podacima, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 53. tog Zakona, pod kojim se mogu učiniti dostupnim trećima izvan HNB-a. Provedbom testa razmjernosti i javnog interesa utvrđeno je kako za omogućavanjem pristupa traženim informacijama u dijelu koji se odnosi na izlaganje i raspravu sudionika na toj sjednici Savjeta, prevladava potreba zaštite prava na ograničenje nad javnim interesom omogućavanja pristupa informaciji.

U konkretnom slučaju omogućavanje pristupa traženim informacijama bilo bi protivno svrsi koja se željela postići odredbom članka 47. stavkom 7. Zakona o HNB-u, a to je zaštita djelotvornosti i učinkovitosti odlučivanja Savjeta HNB-a i zaštite njegove neovisnosti.

U žalbenom postupku ispitujući pravilnost provedenog testa razmjernosti javnog interesa tuženik je cijenio svrhu i cilj ZPPI-a uzevši u obzir ustavno načelo samostalnosti i neovisnosti rada HNB-a koja se ogleda u zaštiti djelotvornosti postupka odlučivanja Savjeta HNB-a, odnosno izlaganja i mišljenja i stavova koji su izrečeni na sjednicama te uzevši u obzir da je transparentnost i javnost rada u pogledu sjednica Savjeta već osigurana na jedan način objavom priopćenja za javnost sa sjednica Savjeta HNB-a nakon svake održane

sjednice, kao i odluka koje su na sjednicama Savjeta donesene i niza drugih dokumenata koje Savjet donosi.

Slijedom navedenog kako su u obrazloženju osporenog rješenja, kao i rješenja tijela prvog stupnja, izneseni prema ocjeni suda, valjani i potpuni razlozi koji upućuju na osnovanost odluke tuženika to se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim.

Slijedom navedenog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučio kao u izreci.

U Zagrebu 8. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.